

LUČ DRUGIM

Gospod Jezus,
pomagaj mi razširjati tvoj prijetni vonj
povsod, kjer koli bom šel.
Preplavi mojo dušo s svojim Duhom in Življenjem.
Vzemi v last vse moje bitje tako docela,
da bo moje življenje samo odsevalo tebe.
Sij skozme in bodi tako v meni,
da bo vsaka duša, s katero pridem v stik,
lahko čutila tvojo navzočnost v moji duši.
Naj ne vidijo več mene, ampak Jezusa!
Ostani z menoj, potem bom tudi jaz začel svetiti,
kakor ti svetiš, tako svetiti, da bom luč drugim.

(John Henry Newman)

Beseda papeža Franciška

GNANI PO DUHU ZA POSLANSTVO

Dragi bratje in sestre,

ob 54. svetovnem dnevu molitve za duhovne poklice želim usmeriti pozornost na misijonarsko razsežnost krščanskega poklica. Kdor se je pustil pritegniti Božjemu glasu in začel slediti Jezusu, kmalu odkrije v sebi neustavljivo željo, da bi ponesel evangelij svojim bratom z evangelizacijo in s služenjem v ljubezni. Vsi kristjani smo poklicani, da bi bili misijonarji evangelija! Učenec v resnici ne prejme daru Božje ljubezni za zasebno tolažbo, ni poklican, da promovira samega sebe, niti da ščiti interese neke družbe, ampak se ga preprosto dotakne in ga preoblikuje veselje, da ga Bog ljubi. Te izkušnje ne more ohraniti samo zase: »Evangeljsko veselje, ki napolnjuje življenje skupnosti učencev, je misijonarsko veselje.« (Apostolska spodbuda Veselje evangelija, 21)

Misijonarska angažiranost torej ni nekaj, kar bi dodali krščanskemu življenju kot neke vrste okrasek, temveč je v osrčju same vere. Odnos z Gospodom vključuje dejstvo, da smo poslani na svet kot preroki njegove besede in priče njegove ljubezni.

Čeprav doživljamo številne šibkosti in se včasih počutimo malodušne, moramo dvigniti glavo k Bogu, ne da bi se prepustili občutku neustreznosti ali predali pesimizmu, ki nas naredi za pasivne opazovalce utrujenega in monotonega življenja. Ni prostora za strah: Bog sam prihaja očistiti naše "nečiste ustnice", nas narediti primerne za poslanstvo: »Tvoja krivda je izbrisana, tvoj greh je odpuščen.«

Nato sem slišal glas Gospoda: »Koga naj pošljem? Kdo bo šel za nas?« Rekel sem: »Tukaj sem, pošlji mene!« (Iz 6,7-8)

Vprašanja za razmislek:

1. *Kako se evangelij dotika tebe osebno in kako vpliva na tvoje življenje?*
2. *Kako vnet si za svojo vero? Kaj ti pomeni?*
3. *Kako vnet apostol si? Kaj storiš, da bi drugi prišli do osebnega prijateljstva z Jezusom?*

(se nadaljuje)

Dragi molivci in molivke!

Preteklo leto je bilo posvečeno usmiljenju, odkrivanju Božjega usmiljenja in posledično medčloveškega. Kdor doživlja prvega, mu drugo ne bo tuje. Glavni poudarek v našem glasilu smo dali odgovornosti konkretnega cerkvenega občestva za prebujanje poklicanosti.

Letos je glavna vsebinska nit razločevanje poklicanosti. Ko nekdo začuti posebni Gospodov pogled izvolitve in naredi prvo odločitev, je pred njim še pot zorenja za dokončno podaritev v posvečenju oz. večni obljubi. Gre za temeljno skrivnost ljubezni do Gospoda; kdo je on zame, in kaj naj kot odgovor na njegovo ljubezen poklicani storim? Gre za konkretna hrepenjenja vsakega človeškega srca, v katerem si tudi skušnjavec išče svoje mesto. Potrebno je da v največji globini srca prisluhnemo najrazličnejšim 'glasovom': osebni darovi, značaj, kultura, družbene potrebe, intelektualno delo, prijateljstva, človek, ki smo ga srečali in je naredil na nas močan vtis, potrebe Cerkve (župnije, škofije, vesoljne Cerkve), evangelij, okoliščine, v katerih smo se znašli, itd. Ne iščimo samo posebnih znamenj in izkustev. Bog nam pogosto govori prek čisto običajnih glasov. Ko jih vse povežemo, začnemo počasi odkrivati neko skladnost med njimi, rdečo nit, smiselno povezanost. Postopoma se nam pokaže pot, na katero nas Bog usmerja. Gre za najbolj osebne boje, preko katerih poklicani pride do velike gotovosti, da ga Bog kliče v posebno poslanstvo. V to poslanstvo pomoči pri razločevanju so posebej poklicani osebni duhovni voditelji in spirituali, kot red so se k tej pomoči posebej zavezali jezuiti po svojem ustanovitelju, sv. Ignaciju Lojolskem.

Hkrati pa umetnost razločevanja ni potrebna samo pri pomembnih življenjskih odločitvah, kot sta podaritev sozakoncu ali duhovni poklic, ampak pri vseh, ki odločilno vplivajo na našo srečo oz. nesrečo. Torej tudi pri odločanju za spravo, šolanje, izbiro poklica, družbeno angažiranje. Saj vidimo, koliko mladih stoji na mestu in se ne zmorejo odločiti za nič.

Želim vam blagoslovljen postni čas in veliko poguma za tišino in iskrenost do sebe ter Gospoda. Tako bo Gospodov glas glasnejši in moč skušnjav šibkejša.

SVETOPISEMSKI TEMELJI POKLICA

Je biti poklican za neko poslanstvo danes izziv, ali pa je obveza, dolžnost oz. misel, da vsak na tem svetu pač mora nekaj početi? Zdi se mi, da se današnji posameznik ali skupnost, pa naj bo to družina, župnija ali kaka druga skupnost, premalo zavedajo, da je Bog temelj vsakega poklica in poklicanosti.

Najlepše primere poklicanosti najdemo v Svetem pismu. Zelo znana je poklicanost Samuela v Prvi Samuelovi knjigi. Deček Samuel je služil pred Gospodom pred Elijevim obličjem. Ko je Samuel spal, ga je Gospod kar trikrat poklical. Deček Samuel je misleč, da ga kliče učitelj Eli, vedno

vstal in šel k Eliju ter mu rekel: »Tukaj sem«. Toda Eli mu je odvrnil: »Ni sem te klical, vrni se in spi.« To se je ponovilo kar trikrat. Šele v tretje se je Eliju posvetilo, da Bog kliče dečka Samuela. Zato mu da nasvet: »Pojdi, spi! Če te bo poklical, reci: 'Govori, Gospod tvoj hlapec poslušā.'« In tako se je tudi zgodilo. Bog je poklical dečka Samuela.

Le koliko je v današnjem svetu Samuelov, ki jih Bog kliče? Morda je premalo Elijev, da bi jim pomagali prepoznati Božji klic. Ti, ki morda bereš to besedilo, kdo si? Si deček Samuel ali učitelj Eli? Kaj bi rekel, če danes stopi k tebi 'deček Samuel' in

ti reče: »Tukaj sem, ker si me klical!« To pomeni, da te morda sin ali hči, morda kak drug mlad človek vpraša za nasvet o poklicu, o stanu. Kako bi se glasil odgovor? Vem, da takšna vprašanja so. Upam, da nismo v preveliki zadregi, kaj bi odgovorili.

Tri temeljne življenjske usmeritve ali odločitve so pred vsakim človekom. Biti poročen – sveti zakon, izbrati katero od oblik Bogu posvečenega življenja – sveti red (duhovnik, redovnik, redovnica), biti samski. Vse to se začne dogajati znotraj skupnosti, ki ji pravimo družina.

Cerkev se zaveda kako pomembna je družina, zato ji posveča veliko pozornost, kar kaže tudi Posinodalna apostolska spodbuda Radost ljubezni. Sveto pismo zelo pogosto govori o družinah, rodovih, v njem je polno ljubezenskih zgodb in družinskih kriz, in sicer od prve strani, ko stopi na prizorišče družina Adame in Eve s svojim bremenom nasilja, a tudi z močjo življenja, ki se nadaljuje do zadnje strani, kjer smo priča svatbi neveste in Jagnjeta.

V Svetem pismu najdemo zanimivo razsežnost družine in sicer Cerkev, ki se zbira v hiši. Življenjski prostor družine se je spremenil v domačo cerkev, v kraj evharistije, nav-

zočnost Kristusa, sedečega za isto mizo. Sveto pismo ima družino za kraj poučevanja otrok v veri.

Družina, ti nisi sad človeške iznajdbe ali odločitve neke skupnosti. Družina, ti si po Božjem načrtu poklicana, da v vsej polnosti izpolniš svoje poslanstvo. Tega preprostega dejstva se danes premalo zavedamo. Od tega, kako živi svojo poklicnost družina, je odvisno, kako bodo svojo življenjsko poklicanost živeli njeni člani.

Človeku današnjega časa se je zelo težko odločiti se za nekaj. Dolgo odlašamo z odločitvami, včasih tako dolgo, da nas razmere prisilijo v neko odločitev. Naj nam ravno primeri iz Svetega pisma pomagajo iskati našo poklicanost v življenju. Ne pozabimo, da je danes veliko Samuelov, pa morda premalo Elijev.

Tadej Linasi

Kako in kaj mi je pomagalo pri razločevanju poklicanosti v redovniški poklic?

Po skoraj petindvajsetih letih redovnega življenja se še vedno s hvaležnostjo oziram na čas odločanja. Prva misel na redovniški poklic me je prešinila ob srečanju s sestrami ob koncu osnovne šole. Sledila so mladostniška iskanja, rast v veri in razmišljanje o mojem življenju. Ves ta čas pa je bila moja pot povezana s sestrami in misel na redovništvo je bila zdaj bolj, zdaj manj prisotna. Proti koncu študija pa je pred mano stala odločitev. Kaj mi je bilo v pomoč?

Najprej odnos z Gospodom, ki je počasi rastel in postajal vedno bolj osebni. Veliko so mi dala mesečna srečanja mladih v bližnji Stični, katerih osrednji del je bila molitev in pogovor ob Božji besedi. Tu sem se naučila moliti in po tej molitvi Gospod ni bil več neki oddaljeni Bog, ampak vedno bolj moj Gospod, ki po Božji besedi govori tudi meni osebno. K temu so veliko prispevale tudi osebno spremljane duhovne vaje v tišini – nekaterih se še živo spominjam. Tako me je Gospod počasi pripravil zase.

Po spodbudi sester sem se kmalu odločila tudi za duhovno vodstvo. Sedaj že pokojni duhovni voditelj je spremljal mojo rast v veri in me vodil h Gospodu. Spremljal je tudi moj proces odločanja. Ko je prišel čas za odločitev, mi

je svetoval preprosto devetdnevnicu ob dnevni Božji besedi. Ko pa sem naštevala različne razloge »za« in »proti« redovniškemu poklicu, me je streznil z jasno besedo, naj se ustavim in si odgovorim, zaradi katere vrednote bi se odločila za redovništvo. Dodal je še, da bo ta odgovor dragocen skozi vse življenje. Sedaj lahko potrdim: odgovor je pretehtal v prvi odločitvi in ob vsaki ponovni 'odločitvi', kadar se je prikradel kakšen dvom.

Omeniti moram še vlogo mojih staršev. V času odločanja sem kot študentka stanovala pri sestrah. Ko je mama opazila moje tehtanje, mi je, da bi bila moja odločitev res svobodna, v svoji preprostosti v iskrenem pogovoru (teh ni bilo ravno veliko) svetovala, naj se umaknem od sester domov in se na 'nevtralnem območju' neobremenjeno odločim. Ob tem pa, verjamem, ni manjkalo njune molitve in iskrene želje, da bi našla pravo pot, četudi ta ne bo po njenem okusu.

s. Veronika Verbič ŠSFJK

nove evangelizacije družine

Kako danes oznanjati evangelij družinam, je največji in najzahtevnejši pastoralni izziv. Razmere, v katerih se nahajajo in živijo družine, so težje in zahtevnejše kot kdaj koli prej, še posebej ko govorimo o verskem življenju družine. Že o tem, kaj je družina, v svetu ni več enotnega mnenja. Cerkev želi k družini pristopiti s ponižnim razumevanjem ter spremljati vsako posamezno družino in vse skupaj, da bi našli najboljšo pot za premagovanje težav, s katerimi se srečujejo.

Najpomembnejšo vlogo v družinski pastoralni ima župnija, kjer družina živi. Zato je za vsakega nosilca pastore nujen izziv pastore družine. Težava je morda v tem, v kolikšni meri so pastoralni delavci usposobljeni za dobro in učinkovito pastore družine. Zato je prvi izziv pri evangelizaciji družine priprava bogoslovcev, ki bodo kasneje duhovniki, in laičkih sodelavcev za pastoralno delovanje.

Drugi izziv je pomoč mladim pri odkrivanju vrednot in bogastva zakona. Dokaj zgodaj je treba začeti spremljati mlade v pripravi na zakonsko življenje. Tretji izziv je priprava poročnega slavlja. Nevarnost je, in to se zgodi zelo pogosto, da priprave na poročno slavlje vzamejo zaročencema toliko moči in energije, da sta na poročni dan vsa nervozna in utrujena. Na koncu sploh ne razumeta teološke in duhovne teže pritrditve.

Četrty izziv je spremljanje v prvih letih zakonskega življenja. Če je le mogo-

če, naj se mladoporočenca vključita v občestvo zakonske skupine. Tako ob pomoči zakoncev lažje hodita pot zakonskega življenja.

Peti izziv je rast zakoncev in družine v veri. To je spodbujanje k sveti spovedi, duhovnim vajam, duhovnemu spremljanju, molitveno življenje.

Šesti izziv je pastore zakramentov otrok. Veliko zakoncev po poroki izgine iz krščanskega občestva. Zopet se pojavijo ob krstu otroka, ob prvem obhajilu, birmi, poročnem slavlju sorodnikov in drugih dogodkih. Ne pozabimo tudi na blagoslov družin in njihovih domov. Sedmi izziv je kriza, strah in težava. Ni družine brez težjih obdobij njihovega življenja. Odvisno od soočanja z njimi je ali bo družina, zakon obstal, ali bo vse razpadlo.

Osmi izziv je, ko ena stran ni krščena ali je druge vere. Ti pari in družine potrebujejo poseben pristop in razumevanje Cerkve, saj je običajno verska komponenta stvar samo enega zakonca.

Deveti izziv je spremljanje po razpadih in ločitvah. Kako pristopiti k nekemu, ki mu je skupnost razpadla ali se mu je zgodila ločitev in že ima otroke? Teh primerov je vedno več.

Deseti izziv je smrt družinskega člana. Smrt ljubljene osebe je udarec za celo družino. Kako pomembna je drža Cerkve ob takih primerih!

To je nekaj izzivov, s katerimi želim spodbuditi sebe in tudi vas, da stopimo naproti vsaki družini in vsakemu zakoncu v naši župniji.

MOLITVENI NAMEN

Prosimo za naše župnijske skupnosti, da bodo takšna rodovitna zemlja, kjer se bodo rojevali, rasli in zreli novi duhovni poklici.

ROMANJE K MARIJI POMAGAJ NA BREZJE

Vsako tretjo nedeljo v mesecu popoldne posamezne dekanije romajo na Brezje in molijo za duhovne poklice. Zberejo se ob 15.00 za molitveno uro pred Najsvetejšim, ob 16.00 pa somašujejo dekanijski duhovniki.

Razpored romanj: 19. 3. Radovljica

V aprilu zaradi velike noči molitveni dan odpade.

Vabljeni ste tudi molivci za duhovne poklice iz drugih dekanij oz. župnij.

MOLITVENA URA in SVETA MAŠA

za nove duhovne poklice, njihovo svetost in stanovitnost

ŠKOFIJA CELJE

vsako tretjo nedeljo v mesecu v Marijini cerkvi v Celju:

- ob 15.00 molitvena ura pred izpostavljenim Najsvetejšim
- ob 16.00 sveta maša.

Srečanje pripravljajo dekanije celjske škofije oz. MZDP škofije Celje.

NADŠKOFIJA MARIBOR

vsako tretjo sredo v mesecu v mariborski stolnici na Slomškovem grobu: 15. 3., 19. 4.

- od 8.30 do 10.30 molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim: rožni venec in molitvena ura,

- ob 10.30 sveta maša za duhovne poklice. *Pričakujemo vas!*

**DUHOVNE VAJE ZA MOLIVCE
IN ŽUPNIJSKE ANIMATORJE ZA DUHOVNE POKLICE**

***Kdaj?* 3. 3. (začetek ob 17. uri) do 5. 3. 2017 s kosilom.**

***Kje?* Minoritski dom duhovnih vaj v Olimju.**

***Prijave in informacije:* s. Štefka Klemen, GSM 031 680 213, stefka.klemen@rkc.si**